

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Виходить з 1939 року

№ 40 (8482), 26 вересня 2014 року

Проца

Вперед під знаком хреста – до перемоги

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
№ 1032/2014-рп

Про звільнення В.Шепети з посади
голови Чортківської районної державної
адміністрації Тернопільської області

Звільнити ШЕПЕТУ Віктора Михайловича з посади
голови Чортківської районної державної адміністрації
Тернопільської області.

Президент України Петро ПОРОШЕНКО
20 вересня 2014 року

У неділю, 28 вересня, в Чортківському районному комунальному будинку культури ім. К.Рубчакової відбудеться духовно-патріотичний захід «Благослови, Ісусе, Україну...» з нагоди 25-ї річниці створення Народного Руху України.

Поч. о 15-й год.

Оргкомітет

19 вересня, минулої п'ятниці, нашим містом пройшла багаточисельна Хресна хода – проща Хреста Світового Дня Молоді та Ікони Марії Покровительки Римського Народу, подарованих Папою Римським Іваном Павлом II молоді світу. Хресний хід, що охопив увесь Чортків, об'єднав навколо Хреста усі християнські громади: греко-католицьку, римо-католицьку, православну; згуртував, залучив молодих людей – учнів місцевих шкіл, коледжів, жителів Чортківщини.

У спільній молитві вірні просили Господа миру для своєї України, благополуччя, Божої благодаті.

Паломницький Хрест, що прибув до нашого міста на один день, відомий у світі під різними назвами: Хрест Святого Року, Ювілейний, Паломницький, Молодіжний, Світового Дня Молоді. Його як символ віри встановив ще у 1984 р. Папа Іван Павло II поруч з головним вітварем Базиліки Святого Петра. Після закінчення року, присвяченого відкупленню, Папа подарував його молоді зі словами нагадування, що спасіння та відкуплення є лише в Христі померлому і воскреслому, а цей Хрест є знаком любові Ісуса до нас, людей. За свідченнями тих, хто мав можливість доторкнутися до Хреста раніше, саме через нього, завдяки світлу, що він випромінює, люди стають відважнішими в прийнятті важливих рішень щодо власного життя.

І от у рік, який по праву можна назвати переломним і найважчим в українській історії за 23 роки незалежності, знак Божої любові прибуває до нас, в Україну. Протягом

одного дня з благословення Блаженнішого Святослава мали можливість помолитися й відчути благодать Божу біля Хреста й Ікони Світового Дня Молоді й чортківчани.

Програма прощі у Чорткові була насиченою, концентрованою. Місця перебування Хреста й Ікони скріплені чотирнадцятьма стаціями – педагогічний коледж, собор Петра і Павла, площа Героїв Євромайдану, костел Святого Станіслава, церква Покрови, храм Вознесіння, каплиця Пресвятої Богородиці, пам'ятник жертвам політичних репресій у сквері Скорботи і Надії, СІЗО, дяківська академія, церква Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії, районна лікарня, військомат. А у надвечір'я вірні піднялися з Паломницьким Хрестом та Іконою Богоматері над містом, на гору Юрчинських, просячи благословення на епархію й усі українські землі.

(Закінчення на 12-й стор.)

МЕРЕЖА ОФТАЛЬМОЛОГІЧНИХ ЦЕНТРІВ
АНАТОЛІЯ СОВВИ

ДІАГНОСТИКА ТА
ЛІКУВАННЯ ЗОРУ

- НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ
- ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНІ ЛІКАРІ
- ДОСТУПНА ЦІНА

Керівник центру "AS"
Кандидат медичних наук
Заслужений лікар України
Анатолій СОВВА

8 жовтня м. Чортків

музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57,
(099)346 62 81, (063)893 50 90

Інтерв'ю із зони АТО

Олег БАРНА: «На передовій війни мають бути зрілі чоловіки»

БАРНА Олег Степанович, українець, народився 18 квітня 1967 року в селі Нагірянка в родині сільських вчителів. З 1991 року працював учителем математики, фізики, інформатики, допризовної підготовки в Ридодубівській та Білобожницькій школах.

Учасник Майдану під час Революції Гідності. На сьогоднішній день військовий доброволець в зоні антитерористичної операції в Луганській області, поблизу кордону з Російською Федерацією.

Член партії "Блок Петра Порошенка".

Раніше Олег Барна боровся з чиновниками і за європейське майбутнє юних українців. Сьогодні він воює за волю України.

(Читайте на 2-й стор.)

ТСН ОЛЕГ БАРНА
СЕРЖАНТ ЗАПАСУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

«Законо про капітуляцію»: «Батьківщина» – проти

Народні депутати ухвалили закони про амністію бойовиків ДНР і ЛНР та про передачу їм влади на частині території Донбасу. Ось тільки прізвища цих парламентаріїв українці не дізнаються: голосування відбулося в закритому режимі. «Законо про капітуляцію», як їх охрестив народ, підготували в Адміністрації Президента.

Згідно із законом про особливий статус Донбасу, в окремих районах Донецької та Луганщини на три роки запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування. Свою владу бойовики офіційно мають обрати 7 грудня 2014 року на місцевих виборах.

Закон дозволяє ДНР і ЛНР створювати «законо народної міліції», призначати своїх суддів та прокурорів. У «республіках» гарантується вільне використання російської мови, більше того: Кабмін зобов'язаний сприяти цьому. Фінансуватимуться сепаратистські анклав... з українського бюджету!

Документ також передбачає «поширення та поглиблення добросусідських відносин» між ДНР і ЛНР, з однієї сторони, та Росією – з іншої.

Закон про амністію звільняє від відповідальності «учасників збройних формувань» і членів самопроголошених органів влади. Проти них будуть закриті всі кримінальні справи, скасовані адміністративні штрафи. У законі навіть сказано, що забороняється не лише переслідування бойовиків, а й навіть їх дискримінація.

Якщо українська влада захоче співпрацювати з ДНР та ЛНР, вона може укласти з ними «угоди про економічний, соціальний та культурний розвиток окремих районів». Документ надає таке право Кабміну. Цим і обмежується вплив Києва на ДНР і ЛНР.

Законо були ухвалені Верховною Радою поспіхом: зранку Президент їх вніс, і вже через пару годин документи були затверджені. Але в чому заковика: вперше для ухвалення цих законів була застосована процедура секретного голосування. Табло, яке завжди відображає хід голосування, було чорним. Тепер неможливо встановити, хто саме проголосував за

сок своїх депутатів, які не голосували за скандальні документи.

Крім того, Юлія Тимошенко закликала Президента ветоувати свої закони, оскільки вони порушують цілісність України. «Я добре розумію, що ці закони ініційовані Президентом, але ще не пізно повернутися на проукраїнські патріотичні позиції і накладати вето на обидва закони», – заявила вона.

Уже наступного дня після ухвалення президентських актів депутати «Батьківщини» зареєстрували постанову про їхнє скасування.

Про категоричну незгоду з рішенням надати Донбасу «особливий статус» і амністувати бойовиків заявили українські військовики, які проливають кров на Сході України, обороняючи її від агресора.

«Солдати кажуть, що це зрада. Зрада мене, моїх хлопців, всіх тих, хто загинув, – сказав командир батальйону «Луганськ-1» Артем Вітко. – Я сам – луганчанин, як і багато тих, хто воює у нас. Як пояснити цей

лом до того, що «ми робимо нікому не потрібну справу». Водночас він зазначив, що бійці, які перебувають на передовій, «воюватимуть до переможного кінця, незважаючи на всілякі законопроекти».

Ніхто з військових не вірить, що ухвалені закони принесуть мир на Донбас – війна тут не припинялася навіть у періоди перемир'я, оголошені Президентом. Командир батальйону «Азов» Андрій Білецький вважає, що незабаром Росія розпалить воєнні конфлікти в Харківській, Одеській та Миколаївській областях.

Правники взагалі відмовляються розглядати закони як юридичні акти. «Як юристу мені складно їх розуміти і коментувати як закони, адже в низці положень вони не відповідають Конституції», – сказав голова правління Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко. Він також налякує, що ці документи могли підготувати поза Україною, оскільки в них містяться «юридично незрозумілі формулювання».

Нині уже не секрет, що за сепаратистами на Донбасі стоїть Росія. Проте і там не всі вітають надання бойовикам самоуправління на зайнятих територіях. Наприклад, екс-радник Путіна, економіст Андрій Ілларіонов розкритикував закони Порошенка.

«Це помилка з дуже серйозними наслідками. Після закріплення територічного анклав на території України відкриваються ворота для руйнування Української держави на інших територіях», – наголосив він.

Опозиційний російський політик Борис Немцов упевнений, що закон про особливий статус Донбасу лише загострить ситуацію.

«Це – вибухонебезпечна річ, – написав він на своїй сторінці в інтернеті. – Ухвалений закон не влаштовує ані українську владу, ані сепаратистів. Сепаратистів він не влаштовує тому, що це не Новоросія, на яку вони розраховували».

Залишається сподіватися, що Порошенко дослухається до суспільства і не стане підписувати ці закони. А поки що «Батьківщина» збирає докази про фальшування – з'ясувалося, що текст одного з законів було підмінено після голосування. А це вже – кримінальна стаття.

Степан КОРОТКИЙ

Референдум про вступ до НАТО – це наша відповідь і Путіну, і Європі, й українській владі

З 28 країн-членів НАТО лише в трьох країнах – Іспанії, Словенії, Словаччині – відбувся референдум щодо вступу цих країн до Альянсу. Всенародне опитування – це лише спосіб сформувати громадську думку в контексті набуття членства в НАТО. Позитивна відповідь на запитання референдуму 26 жовтня надасть додаткових аргументів Україні щодо приєднання до найефективнішої системи в міжнародному безпековому просторі.

Вторгнення Росії в Україну є опосередкованим вторгненням і в ЄС, адже Україна позиціонує себе як частина об'єднаної Європи.

Російська агресія й окупація частини нашої території – виклик глобальному миропорядку у XXI столітті, брутальне порушення основоположних принципів міжнародного права, цілей і принципів Статуту ООН і міжнародних зобов'язань Росії.

Сьогодні нам пропонують формулу – отримати від НАТО все, крім самого членства. Проте НАТО не надаватиме захист країні, яка не входить до її структури. Тому підтримати пропозицію «Батьківщини» і надати народу можливість висловитись – це обов'язок влади, яку привів Майдан. Щобільше, вона повинна не перешкоджати референдуму і провести інформаційну кампанію для отримання позитивної відповіді.

Якщо влада сама не може визначитись, що вона хоче, і коливається під тиском багатьох, справді непротистояти факторів, зокрема, й нічних дзвінків від Путіна, то суспільство має право сказати своє слово, коли постала реальна загроза суверенітету й територіальній цілісності держави.

Українці сьогодні самі дійшли до висновку про необхідність членства в Альянсі, і з цим необхідно рахуватись. Референдум про вступ до НАТО – це можливість продемонструвати російсько-терористичним бандам наш протест. Це спосіб показати, що ми проти політики Кремля.

Сьогодні, згідно з багатьма соціологічними опитуваннями, підтримка суспільством членства України в НАТО сягає 54 відсотків – за вступ України до Альянсу. Уперше переважає кількість прихильників членства над противниками. Ця ситуація склалася й без проведення інформаційної кампанії. Такий результат став наслідком агресії та інформаційної кампанії, яку проводить Кремль проти нас – кампанії цинічної, підлої й підступної, кампанії крові й убивств.

Сьогодні, у час протистояння, я абсолютно переконаний в успішності референдуму. Проте, якщо із цим зволікатимемо, ми дезорієнтуємо власний народ, а внаслідок затягування війни – можливі залаштунокві перемовини й домовленості з Путіним щодо нашого невступу до НАТО, на що перелякана й розгублена влада може піти.

Це – поразка.

Ми повинні бути цілеспрямованими щодо НАТО. Наша відповідь буде й Путіну, і Європі, й українській владі.

Путіну цим результатом ми скажемо – руки геть від України! Путін може закидати владі щодо членства в НАТО – але не народу.

Висловлювання українців за НАТО буде подачею заявки на членство до народів країн-членів Альянсу. Рішення буде постійним нагадуванням і для Меркель, і для Обами, і для всіх західних лідерів, що потрібно на нього давати відповідь.

Наше право бути в системі колективної безпеки НАТО зазначено в установчих документах НАТО. На саміті в Бухаресті у квітні 2008 року Альянс уже заявив, що «Україна... буде членом НАТО».

Позитивна відповідь на референдумі про вступ до НАТО не лише посилить позицію влади в нашій державі, а й змусить її робити все можливе щодо інтеграції в НАТО.

Можливо, набуття членства відбудеться й не відразу, проте думка суспільства неодмінно прискорить цей процес.

Іноді опоненти закидають відсутність відповідних реформ, необхідних для вступу до НАТО. Проте влада має відповідальність перед виборцями здійснювати ці реформи сьогодні. Ми всі з Майдану, і знаємо, що під тиском народу – це буде зроблено швидше.

Референдум буде успішним, якщо всі прихильники НАТО візьмуть участь у голосуванні. Диванна сотня повинна почати діяти – зокрема, проголосувати «за» на референдумі, а перед цим переконати своїх сусідів, родичів та друзів також зробити це.

Наш голос на референдумі – це геополітичний постріл у бік агресорів та їх імперських планів, яким потрібно покласти край. Референдум – це асиметрична, «гібридна» відповідь на гібридну війну проти нас, це позиція правди, за якою – сила!

Є рішення побудувати стіну на кордоні з Росією. Проте бетонний мур можна обійти, проламати важкою технікою. Натомість, вибудувавши за допомогою референдуму стіну цивілізаційну, стіну цінностей, ми себе оточуємо морально-духовною оболонкою, яку не зможе перейти всяка імперська нечиста сила.

Це буде непоборна стіна, що відмежовуватиме наше майбутнє від минулого.

Сергій ДЖЕРДЖ

кандидат політичних наук, голова Громадської ліги «Україна-НАТО», голова Української республіканської партії, спеціально для УП

(Публікується зі скороченнями. http://pda.pravda.com.ua/columns/id_7037456/)

скандальні закони. Якщо робилась добра справа навіщо було ховатися?

Проти таких законів одразу виступила «Батьківщина». Там заявили, що депутати від їх партії не дали жодного голосу, і навіть оприлюднили спи-

«особливий статус» тим, хто втратив близьких і рідних, кого убили бойовики і терористи?».

Командир інформаційної групи батальйону «Донбас» Павло Кишкар назвав президентські закони сигна-

ми колективної безпеки і оборони, якою є НАТО. Саме тому партія «Батьківщина» має на меті очолити процес приєднання України до Альянсу.

«Батьківщина» проведе референдум про вступ України до НАТО попри заборону влади

Партія «Батьківщина» на чолі з Юлією Тимошенко проведе референдум про вступ країни до НАТО, незважаючи на незаконну відмову Центральної виборчої комісії у проведенні такого референдуму.

«Нас не зупинять незаконні рішення ЦВК», – наголосила лідер партії.

За словами Тимошенко, зупинити зазіхання російського агресора можна лише приєднавшись до систе-

До 25-ї річниці створення НРУ

НРУ був, є і буде, бо він за Україну

Кінець ХХ ст. наочно продемонстрував, що ніякі імперії в світі не є вічними, що рано чи пізно вони розвалюються і на їхніх уламках постають незалежні держави. Так сталося і з Російською імперією під назвою Радянський Союз, яка розпалася, не дивлячись на спробу Компар-

тії Радянського Союзу під керівництвом М.С.Горбачова, яка, втілюючи косметичні реформи і розпочавши демократизацію Союзу, старалася зберегти його.

Особливо демократичні процеси почали розвиватися в кінці 80-х років ХХ ст. Не минули вони і України, де 8-10 вересня 1989 року в місті Києві на Установчому з'їзді було створено громадсько-політичну організацію Народний Рух України, який сколихнув пізніше не лише Україну і в результаті титанічних зусиль при підтримці народу привів Україну до незалежності.

Першим головою НРУ за перебудову став Іван Драч. У Народному Русі України об'єдналися люди різних політичних переконань – від ліберальних комуністів до тих, хто сповідував націоналістичні ідеї. Домінували в Русі націоналістичні ідеї демократичного спрямування, що привело до виходу з НРУ частини комуністів і націонал-радикалів.

У перший рік свого існування Рух організував низку великих масових акцій, метою яких була боротьба за державну незалежність України, відродження української нації, відтворення історії українського народу.

Особливу увагу в пропагандистській роботі Рух приділяв вихованню на прикладах історії.

Найпотужнішими заходами Руху були «Живий ланцюг» до Дня Злуки ЗУНР та УНР (22 січня 1990 року), масове відзначення 500-ліття Запорізького козацтва (7-12

серпня 1990 р.) на Нікопольщині та в місті Запоріжжі, великі історико-просвітницькі акції під Берестечком, Батурином, в Лубнах і Хотині.

НРУ був зареєстрований Радою Міністрів 9 лютого 1990 року і цього ж року досягнув значних успіхів у виборчій кампанії, що дало змогу створити у Верховній Раді України впливову фракцію «Народна Рада» в кількості близько 120 депутатів та забезпечити демократичну більшість у місцевих радах Західної України, Києва, деяких інших міст.

У нашому районі першим головою НРУ було обрано лікаря Олександра Степанен-

ка. Районна організація під його керівництвом висунула кандидатом у депутати до Верховної Ради України лікаря Мирослава Мотюка, який переміг першого секретаря райкому Компартії Анатоля Крицького.

Під керівництвом Руху та за його сприяння розпочалося відродження стрілецьких могил, могил борцям за волю України. У Чорткові було проведено багато мітингів, спрямованих проти комуністичної влади та її прихильників. Розпочалося відродження Української Греко-Католицької Церкви.

Активна позиція НРУ, рухівських депутатів в областях та Верховній Раді України привели до проголошення 24 серпня 1991 року незалежності України. Народною Радою України, а 1 грудня 1991 року на Всеукраїнському референдумі понад дев'яносто відсотків виборців проголосували за незалежність України. Це була велика перемога і НРУ ввійде в історію України як політична сила, що привела Україну до незалежності.

На перших президентських виборах України 1 грудня 1991 року Велика Рада Руху підтримала кандидатуру В'ячеслава Чорновола кандидатом у Президенти України. Однак партії, які в той час були в

НРУ – це УРП і ДемПУ, всупереч рішенням з'їзду висунули своїх кандидатів у Президенти – Левка Лук'яненка та Володимира Яворівського, котрі в той час пішли на вибори, щоб відбирати голоси у В'ячеслава Чорновола і таким чином допомогли виграти вибори представнику Компартії Л.М.Кравчуку. За В.Чорновола тоді проголосував кожен четвертий українець.

25-28 жовтня 1990 року відбувся II з'їзд Руху, на якому головою НРУ було обрано Івана Драча, заступниками – Михайла Гориня і Олександра Лавриновича. І вже тоді відбулася перша спроба підпорядкувати Рух УРП чи ДемПУ.

На III з'їзді НРУ 28 лютого – 1 березня 1991 року співголовами Руху делегати обрали В.Чорновола, І.Драча, котрий згодом фактично вийшов з Руху, Михайла Гориня, який в 1992 році був обраний головою УРП і, таким чином, вийшов з НРУ.

У січні 1992 року НРУ за перебудову був перереєстрований Міністром України у політичну партію із рядом змін у Статуті і Програмі НРУ та перейшов в опозицію до існуючої влади.

Левко Лук'яненко, Михайло Горинь, Володимир Яворівський, Лариса Скорик, Михайло Поровський та деякі інші стали ідейними прихильниками Президента України Л.М.Кравчука, створивши громадську організацію Всенародний Рух України на противагу НРУ.

Але, не дивлячись на активну протидію влади та тих, хто з Руху перейшов на її сторону, НРУ під керівництвом В.Чорновола запропонував Президенту Леоніду Кучмі провести земельну реформу, в результаті якої селяни, які отримали земельні паї, одержують значну кількість зерна від 6 до 12 центнерів за пай, що покращує їхній матеріальний добробут. І в цьому теж є велика заслуга Руху.

Завдяки Рухові у серпні 1991 року в Чорткові демонтовано пам'ятник Леніну, але це було зроблено цивілізовано: вигоди учасників мітингу винесли на сесію міськради, якою керував тоді Богдан Гречин, а заступником був Михайло Вербицький, і депутати міськради підтримали вигоди мітингу. Міська рада виділила техніку й ідола Леніна було усунуто з Чорткова.

Другим головою НРУ в Чорткові став Роман Басараба, який два роки очолював організацію, а в 1992 році делегати районної конференції довірили мені керівництво районним Рухом і довіряють по сьогоднішній день. На відміну від багатьох інших, я не шукаю рейтинговіших партій. Я був, є і залишуся членом партії, завдяки якій ми маємо незалежну Україну.

Необхідно відмітити, що влада боялася НРУ і ніколи не могла змиритися з його існуванням. Друкувався ряд замовних статей проти лідера НРУ В.М.Чорновола, паплюжилася його честь і гідність, але і це не допомагало, так як НРУ пропонував в Україні реальні реформи не тільки в сільському господарстві, а й в усіх інших сферах.

Щоб знищити НРУ, влада використала кар'єристів і запродавців, які були в НРУ. 20 лютого 1999 року Центральний провід Руху більшістю голосів висловив недовіру голові НРУ В'ячеславу Чорноволу (Богдан Бойко, Іван Заець, Юрій Костенко, Володимир Черняк, Василь Червоний та ряд інших), а 9 березня 1999 року колишні соратники силою захоплюють кабінет голови НРУ.

25 березня 1999 року о 23-й год. 30 хв. на 5-му кілометрі траси Бориспіль-Золотоноша лідер партії В.Чорновіл убитий ворогами України.

Перед цією катастрофою В.М.Чорновіл говорив: «На першому плані повинна бути ідея. Лідери повинні бути ідейними. А якщо вони пішли в газотрейдери, пішли на лобіювання якихось інтересів, то хай йдуть... Я думаю, що Рух ми відстоїмо».

Народний Рух України поніс велику втрату, ми втратили одного із найкращих лідерів і не можемо до сьогоднішнього дня знайти серйозну заміну, але ми живемо і працюємо.

На президентських виборах 2004 року НРУ став кістяком «Нашої України», в 2010 році ми підтримали Юлію Тимошенко, бо Ющенко себе повністю дискредитував, на виборах 2014 року – Петра Порошенка.

І, на превеликий жаль, історія знову може повторитися, бо до влади йде багато кар'єристів, зрадників, які заради грошей і кар'єри готові продати Україну. Але цього ми не повинні допустити: кожний керівник має бути під контролем громадськості і зобов'язаний працювати на Україну, а не на свої інтереси. Бо на сьогоднішній день наша країна у великій небезпеці, нависла серйозна загроза незалежності України, гинуть за Україну найкращі її сини.

Народний Рух України боровся за незалежність України, за її процвітання, і кожен з нас має зробити все для того, щоб Україна стала по-справжньому незалежною державою, державою, в якій би кожний гордився тим, що він українець.

Василь ЯБЛОНЬ,

голова районної організації НРУ
Фото з архіву **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Депутат в окрузі

Іван СТОЙКО:

«Ніколи не відкладаю розгляд звернень людей на завтра»

18 та 19 вересня ц. р. народний депутат України Іван Михайлович Стойко під час прийому громадян зустрівся з десятками жителів Чортківського, Борщівського та Заліщицького районів, які йшли до нього і з подяками за те, що чимало питань народний депутат на окрузі вирішив, і за розв'язанням нагальних проблем. Про те, що хвилює людей у цих районах, з якими результатами минули зустрічі, – розповідає Іван СТОЙКО.

Побувавши на прийомі в селищах округу та низці сіл, можу сказати, що найгострішою проблемою тут є вкрай незадовільний стан доріг обласного значення. Особливо це стосується дороги, що проходить через смт Мельниця-Подільська до села Вільшовець. Спілкувався з депутатським корпусом селищної ради і розумію їхнє велике занепокоєння з цього приводу. Я негайно вжив необхідних заходів відповідно до депутатських повноважень і впевнений, що невдовзі ситуація щодо цієї дороги зміниться – вона буде відремонтована.

Дуже складними питаннями сьогодні є також працевлаштування молоді, безробіття, існують певні конфлікти в зв'язку з невилатою в повному обсязі людям ком-

пенсацій за користування їхніми паями. Не налагоджені по моєму округу, як і по Україні в цілому, ринки збуту сільськогосподарської продукції, що є дуже важливим чинником для сільського населення, та багато іншого.

Криком душі для багатьох виборців і досі залишається несправедливе судочинство та порушення їхніх прав і свобод правоохоронними органами. До прикладу, у смт Товсте на прийом до мене приїхала із Милівців Чортківського району жінка, яка вважає, що грубо порушені її права на власність. Із цього приводу мною вже направлено депутатське звернення в обласну прокуратуру. Цікавим було спілкування з Товстому з молодими людьми, які запи-

тували про політичні події в Україні, інформаційну безпеку нашої держави. Кілька хлопців цього селища самоорганізувалися в ініціативну групу для того, щоб навести лад у Товстому, упорядкувати своє селище. Мені було приємно бачити, наскільки свідомо наша українська молодь. Активні молоді люди на початок упорядкували дитячий майданчик у сільському дитсадку й розфарбували його в українські кольори. В їхніх планах ще чимало цікавих проектів з благоустрою Товстого.

У Більче-Золотому до мене колективно звернулися батьки учнів села Пеньки. У них виникли проблеми з підвезенням їхніх дітей-школярів на навчання до Глибочецької школи. Ніколи не відкладаю

розгляду звернень людей на завтра. Ми відразу на місці провели нараду з керівником районного відділу освіти та директором школи в присутності батьків учнів. Сподіваюся, що проблема буде розв'язана найближчим часом.

Коли був на прийомі громадян у смт Заводському, мене запитували і жителі міста, і депутати про те, як відбувалося голосування в парламенті законопроектів про надання особливого статусу Донбасу й амністії вбивцям патріотів України. Моя позиція відома: я голосував проти розгляду цих законопроектів. Зокрема, переконаний, що особливий статус Донецької та Луганської областей призведе до того, що ці утворення стануть анклавом на території України й будуть підконтрольними не українській владі, а Путіну. Боюся, що це може стати початком втрати українських земель.

Перебуваючи в окрузі минулого тижня, мав унікальну нагоду взяти участь у Богослужінні в рамках програми Єпархіального Собору на тему «Жива парафія – місце зустрічі з Живим Хрестом» у катедральному соборі Верховних Апостолів Петра і Павла міста Чорткова».

Люди і час

Сила коренів батьківських

Життя людське – коротке. І коли ти дожиши ним, дбаєш, щоб його вінчали добрі справи, матимеш вдячність від людей.

Власне, таким є Іван Михайлович Навольський, знана в наших краях людина. З його іменем тісно пов'язані людська доброта, чесність і щирість. Таким він і йде по життю – з вірою в Бога, Україну, в людей.

Іван Михайлович – сільського коріння. Його прадіди і діди споконвіків працювали на землі, зрошуючи її своїм потом. Всякого було завжди та найгірше – після війни. Відгрімилі останні гарматні постріли, як в рідних Бедриківцях з'явилася нова влада з новими порядками. З добрими господарями не церемонились, насильно забирали все, що було нажито нелегкою селянською працею. Дід Микола сповна напився гіркоти з чаші долі, що йому приготувала нова влада, а разом з ним і вся родина.

Татові Михайлу і досі вчувається стукіт вагонних коліс і поїзд, що котиться сніжними лісами до Сибіру, і люди спрагли – без води – облизували іні з дощок та молились пошепки, бо тільки Бог міг їм допомогти. На лебедино білий сніг та тріскачий мороз виспалося з кожного вагона десятки людей, що лишилися живими. Хоч було це давно, але в душі і серці згадкою болить минуле.

вольський збагачується духовно. Два дари спущені нам з небесної скрині за важку ношу земну. Це дитинство і любов.

Уже сьогодні, коли прихилить свою голову до подушки, крізь сріблястий туман в очах зблискотить в сонячному розливі його дитинство. Запахне м'якими росами ноги, закличе в марево прожитого дитячий щибіт. Десь там, у Бедриківцях, залишилися на дощовій дорозі дрібненькі сліди його ніжок, з яких п'є синичка, де він тримається за мамину руку, що пахне молоком. Його згадки відчиняють скрипучі двері маленької хатинки. Їх четверо синів – Ярослав, Іван, Степан, Микола. Жили, як птахи в стрісі. Де що знайшли – клюнули, де притулились – передрімали. А ще там білими гусьми летить короткими ночами його парубоцтво.

Ішли роки... Прийшло кохання – дружина Надя, а від любові два прекрасні сини – Назар і Тарас, що увібрали в себе батьківську любов до рідної землі, працьовитість і порядність. Та найбільша радість для дідуся і бабусі – чарівні онуки Назар, Мар'ян і Теодор.

Кожен приходив у цей світ, аби залишити після себе якийсь племін. Це наша робота, здобутки і вчинки. Але найсвятіший плід нашої любові – діти. Іван Михайлович вкладає

рідну лепту. Це перекриття, прекрасний іконостас. А скільки багаторазових пожег! Він не просить в Бога, що має зробити для нього. Він просить, щоб Бог прийняв зроблене ним.

Мабуть, кожен з нас перебуває у резонансі тривоги сьогоднішнього, яка спричинена як в державному вимірі, так і в духовному. Коли була проголошена незалежна Україна, ми всі були великими мрійниками. Вирвавшись на волю, нас осліпило сонце свободи. Всі були щасливі, бо побачили самостійність і не бачили хмар. За 23 роки незалежності у нас зміцнився дар відповідальності за власну державу. Там, на Майдані, запанувала ідея своєї нації, власної державності.

Іван Михайлович каже, що у вирі майданівських подій кінцево сформувався народ, який здатен будувати Українську державу. Він гордий тим, що причетний до тих подій. Три автобуси з людьми відправили брати Навольські в Київ. Це було на перших порах протистояння народу і влади Януковича-Азарова.

Навольському неодноразово натякали, а що буде, коли Майдан розженуть. Весь ваш бізнес вилетить в «трубу». Та, незважаючи на погрози, заліщицькі майданівці з честю захищали ідею, символі і цінності Майдану. Іван Михайлович переконався, що в суспільстві

нею є вільні народи. Тим більше, що Росія ніколи не зробила й кроку до демократії. Важко воювати з такою державою, тим більше ми не маємо техніки, а на самому героїзмі, як відомо, далеко не зайдеш.

Іван Михайлович допомагає бійцям АТО як може. Зараз у зоні військових дій воює понад десяток наших земляків. Це справжні герої. Повною мірою це і дух підносить, що є такі люди, є такі українці, які задля України готові віддати життя. Матеріальна і моральна підтримка – це один із прикладів Івана Михайловича. У 25 бронжилетах воюють наші земляки, в тому числі і його брат Степан Навольський. «Мене дуже здивував «парад» українських полонених у Донецьку, – каже Іван Михайлович, – їх зброї вели під дулами автоматів. То було щось жахливе і нище з погляду моралі».

Можна ще багато говорити про Івана Михайловича Навольського. Та хіба все розкажеш про людину, яка постійно в русі, в пошуках, у вирі життя. Описане – то лише краплина його участі в боротьбі за утвердження добра, миру і нашої держави. Навольський вірить тим Шевченковим словам:

*...Борітеся – поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля святая!*

У далекій тайзі йому часто снилося рідне село. Довгими сибірськими ночами, коли за холодним баром шаленіла завірюха, вчувався щебет пташок з України, спів соловейка, хлюпотіла вода в рідній Тупі. Все це ніби несло в засвіті від страждань, від важкої каторжної роботи.

Як не було тяжко дідові Миколі, татові Михайлу і матері Іванці, але підвалини своєї родини вони будували міцні на загальнолюдських цінностях і Божих заповідях.

Часто, коли спогад приходив до Івана Михайловича, він прагне опертись на цей міцний фундамент створеного і зробленого. Родина Навольських дуже велика, коріння її глибоко тримається рідної землі. Серед розгалуження його – Навольські, Бачинські, Левандовські, Андрусики, Павлюки... У його прадіда було тринадцятеро дітей. Зараз уже й важко всіх згадати.

Іван Михайлович добре знає, що людина нічого не дає цьому світу і нічого не забирає в нього. Він, як всі, золота піщинка часу, і ріка вічності несе всіх туди, куди належить, і тоді, коли приходив час. І все, що маємо довкола, що здається прекрасним, – то насущний хліб долі.

Справа не в підприємствах, не в прибутках, а в турботі про людей, про їх проблеми, добробут. Скільки б ти не заробляв – все це лишається на землі, людям. Кажуть, що коли помер Олександр Македонський, він заповів поховати себе з розкритими долонями, щоб кожен бачив: з чим прийшов у цей світ, з тим і йде.

Може, це – велика філософія, а у житті багато клопотів, турбот, проблем, які вимагають великої витримки, недоспаних ночей.

Допомага транспортом, гроші на лікування, матеріальна підтримка слабших людей, навіть родин є постійною турботою Івана Михайловича. У життєвих проблемах, а найперше у біді, він шукає щось помічне для людей і повчальне для себе. Бо все в цьому світі оновлюється. І в цьому оновленні На-

власні мрії і нездійснення в їхні серця, помисли, бажання. Він шукає у них своє продовження і розуміє, що діти і внуки несуть в собі те, що сіяли упродовж років прадіди й діди, а, отже, – сімейний завіс неодмінно проросте тим, чого він прагнув.

Хочеться, щоб вони були щасливі і – обтяжений їхніми проблемами – він несе цей хрест у майбутнє. Іван Михайлович прагне, щоб вони несли святе ім'я людини, щоб уміли розуміти іншого, вислухати кожного.

Кажуть, лікарю – лікареве, Господу – Господне. Від віри в Бога – головні ліки і благодать. І кожен дістає їх за потребою, за вірою і волею в серці. Іван Михайлович щирий меценат і для церкви, і для держави. На горішньому масиві міста Заліщики красується чудова церква, в яку Навольські вклали свою мате-

зростає запит на правдивість. Це довів Майдан. Він твердить, що країну можна розбудувати тільки тоді, коли наміри – справжні, а шляхи втілення – чесні. Майдан перемиг, але не все стало таким, як хотілось. Та він вважає, що кожна людина повинна щось пережити, у кожного свій шлях.

Іван Михайлович прагне не марнувати часу, він завжди хоче бути в його плінні, якнайбільше зробити. Чим більше праці – думає він – ти зробив, чим більше пізнав і відкрив, тим довше життя. Тому день нинішній цінує більше, ніж завтрашній. І так щодня. Бо все те твоє, що дістав нині, в цю хвилину.

Час зараз складний. Іде агресія сусідньої держави. Іван Михайлович каже, що мета в Росії – забрати всю Україну. Імперія не може існувати – буквально фізично, якщо поряд з

*Що Богом призначене –
те й несемо.*

...Надворі осінь, уже облітає жовте листя. Іван Михайлович спостерігає, як летить по небу журавлиний ключ, залишаючи теплий спомин про прожите і вселяє віру в краще майбутнє.

Василь СОПІВНИК,
член НСЖУ

Фото Віталія ПАВЛИШИНА

На знімку внизу:
Іван Михайлович –
у виробничому цеху

Сільський час: on-line

Усміх і зажура по-мазурівськи

Цьогорічний вересень щедротно розсіває надокруг літепло.

І в тім потоці струменюючого з високої та чистої блакиті сонячного проміння немов купаються чепурні оселі, що виструнчилися обабіч гучної, здається, аж дзвінкої асфальтівки. Сповиті тягарем рум'яношочких плодів, хилять обважнілі віти до землі розлогі яблуні...

Село, котрого немає на карті

Ми в Мазурівці – селі, котрого, як не парадоксально це звучить, немає нині на карті. Ні, колись воно функціонувало як рівноцінне з іншими, згодом уособлювалося в сприйнятті як хутір. Нині то – всього лиш вулиця су-

сіднього й більш потужного села, що мовби «поглинуло» Мазурівку, – Білобожницю. Від секретаря Білобожницької сільської ради Ірини Сеньків й дізнаємося статистику: дорослого населення в Мазурівці наразі 128 душ, віком до 18-ти літ – тридцять п'ятеро. Дворів – 59. І в кожному в суєтності буднів та опорядженні свят снується прядиво чийогось роду, аби згодом виткати сутність українства.

Спорожніле лелече гніздо

Так само щедро, як і докруг, зародила яблуня обіч старенької хати 94-літньої Анни Заяць, що немов визирає сполохано на гостинця, – одразу друга незадовго від вказівника. Насипала червонобоких яблук в спориші, та всихає її гілля. Хилиться додолу від прикрості й смутку і господиня обійстя, найстарша мешканка Мазурівки, – бо самотня. Поволі випростовується її схилена постать

від стареньких ночв, від магільниці, на котрій бабуся пере білизну й сушить до сонечка. Приклавши долоню до чола, примружує зір, вглядається з-за огорожі в нежданих гостей, а так вже виладовує бесіду. Тут, на цих теренах, відколи в 1943-му, за німців, переселена, то вже її восьма хата. А родом із Немирова, що на Львівщині. Від 1956 року мешкає бабуся на Мазурівці, а до того – в Білобожниці. «У 73-му році син оженився, пішов на іншу хату, рік, як помер, – оповідає неквапом. – Онука одного машина забила, а ще один, Руслан, – той по зв'язку, в Чорткові. Ганнуса, онука, в Києві, приїздить часом до мами...». І ще жаліється старенька: пенсію має мізерну, навіть з тим, що оце от приблизшили. «Нас, тих, що німці переселили, не признають за переселенців», – пояснює. Хата валиться. Часто нездужає, от і кілька тижнів нікому було попрайти. А навпроти, обіч гостинця, гніздо лелече громадиться. Вже порожнє. «То були мої розмовники, врано, бувало, озвуся до них: «Здоров, бузьку!» – провадить бабуся. – Вже полетіли...». Чому Мазурівкою іменується ця місцина – не знає вона: «Ту поляки тогди сиділи, як нарекли отакої», – тільки й мовить...

Під ликом Богородиці й Спасителя

Про капличку, що здавна просто на дорозі стояла, а потому її посунули, нам відразу баба Зайчиха провадила (так іменують стареньку в Мазурівці). А відтак вже й Ярослава Маркович, на чиім обійсті, по суті, й знаходиться той осідок духовності мазурівчан. «До 60-х років так було, – пригадує п. Слава. – Мій тато небіжчик тоді

доклався, як за ніч капличку перенесли». Про Василя Генсьорського то мова. А Ольга Генсьорська, мешканка села, у котрої син в аварію потрапив, було, та вижив, фігурку Матінки Божої поофірувала. До опорядження каплички в новітній спосіб і зять п. Слави, Віктор Сидор, доклався, бо ж на його господі капличка тепер. Та й уся громада села: давали люди гроші, хто скільки міг. Леся Крайча образ поофірувала, що двоякий – й Ісуса Христа, і Богородиці.

До бесіди ще й Іванна Маркович долучається, сусідка п. Слави, що навпроти. Разом пригадують: була колись у Мазурівці початкова школа, лиш в однім першій класі з десяток учнів навчалось. Тепер школярів звідси до Білобожниці возять, бо вже їх трохи є. «Сміялися якомсь в Білобожниці, що Мазурівка дітей завела», – пригадують жінки. І про земельні паї провадять, що і Градовому (ПАП «Дзвін») селяни їх повіддавали, і «Агрополісу». А так роботи нема, багато сидять без діла. «Чому Мазурівка? – перепитують. – Кажуть, якісь

мазури тут були...». І ще – ніколи в Мазурівці не було цвинтаря: чотири кілометри до Білобожниці і так само до Джурина. Як похорон – отут, біля каплички відчитують Євангеліє. «Дід Калань, Семірозум Зося сюди помолилися ходили, – пригадують. – Баба Зайчиха ходить все».

Сім «я» в медведівському варіанті

Наша автівка долає забутий-запущений залізничний переїзд (бо й цим славна Мазурівка, хоч станції ніколи не мала). Там – ще одна вулиця, й іменується те поселення Медведівкою, від назви урочища, поля тамтешнього. Крайня хата, де спинаються всі вітри, манить зір живописним плотиком, дбайливо викладеним віттям осоки («Аж 2300 патичків!» – хвалитиметься згодом доладніс-

тю трудів свого племінника старша господиня обійстя Христина Вількушевська). Знайомимось з господарем, 33-річним Сергієм Блаженком і тут же, відразу, нашу увагу цілковито заповолюють трійко його синочків – Денис, Арсен та Сашко, всі школярі, надзвичайно рухливі та гамірні. А у донечок, дворічної Іванки та 5-місячної Діанки, наразі «сонний час», тож до бесіди долучається їх мама – симпатична й говірка Віра Блаженко, молодша господиня, котра тут, в Сергієвої тітки, у невістках. Хлопці, навперебій щебечучи, видають «на-гора» статистику: до школи, в Білобожницю, автобус довозить п'ятнадцятеро учнів.

А їм тут привілля: на полівці, що за огорожею, м'яким оксамитом влігся пил. Ген-ген – «агрополіські» поля. А на подвір'ї щось шепочуть у верховітті старезні ясени, один у парі з віковою розлогою липою. «Роботи вистачає,

– лиш змахує рукою п. Віра. – Господаримо: 70 сотиків городу, свині, кури, качки, крілі пораемо, аякже, сім'я!...». Так воно і є: сім «я» злилося в означенні їх родини. І – в майбутності українського села загалом.

(Продовження подорожніх замальовок з Мазурівки читайте в наступних номерах)
Анна БЛАЖЕНКО
 Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

четвер

07.35 Програма "Формула здоров'я"
09.00, 00.15 Час-Тайм
09.30, 17.15 Живе багатство України

ICTV

08.00, 16.45 Т/с "Вулиці розбитих ліхтарів. Менти-8"
08.45, 12.45 Факти. Ранок
09.15, 19.20 Надзвичайні новини

СТБ

09.05 Х/ф "Там, де живе кохання"(1)
11.00 Х/ф "Довгоочікуване кохання"(1)
12.55 "Битва екстрасенсів. Чоловіки проти жінок"

НОВИЙ КАНАЛ

09.20 Т/с "Татусеві дочки"
08.00, 16.35 ШОУМАНІЯ
11.20 Т/с "Щасливі разом"

ТРК "УКРАЇНА"

08.00, 09.00, 15.00, 19.00 Події
08.10 Ранок з Україною
09.15, 14.10, 15.25, 17.10, 22.00 Т/с "Слід" (1)

2+2

08.35, 21.00 "ДжеДАІ. Воїни доріг"
09.00, 18.30, 21.30 Новини "Спецкор"
09.30 "Люстратор 7.62"

ОВЕН (21.03-20.04)

Ви занадто бойовничі налаштовані. Висока працездатність дозволить вам упоратися з багатьма накопиченими справами.

3 жовтня, п'ятниця

УТ-1

06.30, 07.00, 08.00, 09.00, 13.00, 18.30, 21.00 Новини
06.50 Доброго ранку, Україно!
06.55 Огляд преси

1+1

06.45, 07.15, 07.45, 08.10, 09.10 "Сніданок з 1+1"
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 19.30 ТСН

ІНТЕР

07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 17.45 "Новини"
07.15, 07.35, 08.10, 08.35 "Ранок з ІНТЕРОм"

ТТБ

08.00, 09.10 "Ранок з ТТБ"
09.00, 14.30, 16.00, 18.50, 19.30, 21.00 "Вибори-2014"

TV-4

09.00, 00.15 Час-Тайм
09.30, 17.15 Живе багатство України
10.00, 18.00 Т/с "Моє серце наполягає"

ICTV

08.45 Факти. Ранок
09.15, 19.20 Надзвичайні новини
09.45, 13.20 Т/с "Гетери майора Соколова"

СТБ

08.40 Х/ф "Трактир на П'ятиницькій"(1)
10.15 Х/ф "Довгоочікуване кохання"(1)
12.10 Х/ф "Індус"

НОВИЙ КАНАЛ

07.00, 18.00 Репортер
07.05, 09.20 Т/с "Татусеві дочки"
08.00, 16.35 ШОУМАНІЯ

ТРК "УКРАЇНА"

08.00, 09.00, 15.00, 19.00 Події
08.10 Ранок з Україною
09.15, 14.10, 15.25, 17.10, 21.00 Т/с "Слід" (1)

2+2

08.35, 21.00 "ДжеДАІ. Воїни доріг"
09.00, 18.30, 21.30 Новини "Спецкор"
09.30 "Люстратор 7.62"

4 жовтня, субота

УТ-1

07.00 Шустер LIVE
11.30 Подорожуй першим
12.05 Т/с "П'ять хвилин до метро"

1+1

07.00, 19.30 ТСН
08.00, 08.25 М/с "Пригоди ведмедиків Гаммі" (1)
09.00 "Світське життя"

ІНТЕР

07.25 "Школа доктора Комаровського. Невідкладна допомога"
08.00 "Школа доктора Комаровського 5"

ТТБ

08.00, 09.10 "Ранок з ТТБ"
09.00, 14.30, 16.00, 18.50, 19.30, 21.00 "Вибори-2014"

TV-4

06.00, 13.50 Програма "Воп appetit"
06.30, 11.15 Програма "Про нас"
07.00 Провінційні вісті

09.30 Програма "Золоте стремено"
10.00 Культура і мистецтво
10.30 Блага звістка з Ріком Реннером

ICTV

08.00 Інсайдер
09.00 Цивільна оборона
09.55 Депутат під прикриттям

СТБ

08.00 "Караоке на Майдані"
09.00 "Все буде смачно!"
11.35 "Національне талант-шоу "Танцюють всі!-7"

НОВИЙ КАНАЛ

08.00, 10.00 Ревізор
12.30 Уральські пельмені
15.45 Т/с "Останній з Магіянів"

ТРК "УКРАЇНА"

07.00, 15.00, 19.00 Події
07.15, 09.15 Т/с "Інтерни" (1)
10.00 Один за сто годин

2+2

06.00 Мультфільми (1)
06.15 "33 квадратних метри"
07.15 "Нове Шалене відео по-українськи"

5 жовтня, неділя

УТ-1

07.20 Ера здоров'я
07.45, 23.30 Гумористичний клуб "Золотий гусак"
08.10 Шеф-кухар країни

1+1

08.00, 08.25 М/с "Пригоди ведмедиків Гаммі" (1)
09.00 Лотерея "Лото-забава"
10.10 ТСН

ІНТЕР

05.35 "Великий бокс. Олександр Усик - Деніел Брюер. Поединок за участю Андрія Котельника"

ТТБ

08.00, 09.10 "Ранок з ТТБ"
09.00, 14.30, 16.00, 18.50, 19.30, 21.00 "Вибори-2014"

TV-4

07.30, 15.30, 20.45 Програма "Про нас"
08.00 Новини Європи
08.40 Час-Тайм

10.00 Дім книги
10.15 Пряма трансляція Божественної Святої Літургії з Архикатедрального Собору УГКЦ м.Тернополя

ICTV

09.05 Козирне життя на дачі
09.30 Дивитись усім!
10.30 Х/ф "Скелелазка і останній із 7-ї коліски"

СТБ

09.00 "Все буде смачно!"
11.00 "Караоке на Майдані"
11.55 "МастерШеф - 4"

НОВИЙ КАНАЛ

09.05 М/с "Драconi: Вершники Дурня"
11.05 М/ф "Король сафари"
12.50 1000 жіночих бажань

ТРК "УКРАЇНА"

08.05 Т/с "Практика" (1)
13.00 Т/с "Селюки" (1)
16.50 Х/ф "Мережива" (1)

2+2

09.00 "Нове Шалене відео по-українськи"
10.00 "Облом UA. Новий сезон"
11.00 "Люстратор 7.62"

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02)
Допомагаючи іншим, ви допоможете собі. Безкорисливе служіння своїм близьким людям допоможе вам забути про свої проблеми.

ДІВА (24.08-23.09)
У вас буде можливість спокійно і плідно працювати. Вашу працю оцінять належно і начальство.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10)
Особливо важливим буде для вас спілкування. Ви можете побачити світ по-новому і відродити деякі старі ідеї.

ЛЕВ (24.07-23.08)
Досить напружений, але плідний період. Успіх у справах буде досягатися повільно, зате прийде надовго, і це додасть відчуття впевненості у власних силах.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06)
Вам буде важко зберігати ясну голову і тверезість думок, тому що вас можуть захлинути почуття. Особливо важко буде впоратися з роздратуванням.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05)
Буде важко все встигнути. Адже навколо стільки нових вражень, цікавих людей і справ. Поділіться своєю енергією і гарним настроєм з навколишніми, і ви зможете придбати нових друзів.

Місячник безпеки

Про серйозні речі – з грою до малечі

Уже котрий рік поспіль стало доброю традицією перед початком опалювального сезону під патронатом голови правління ПАТ «Тернопільгаз» Олега Караванського проведення місячника безпеки щодо користування споживачами газом у побуті.

Модернізацію запланованих заходів уміло, з неабиякою зацікавленістю підрастаючого покоління, реалізують представники Чортківського управління з експлуатації газового господарства, яким вправно та фахово керує Ігор Клизуб.

Так, цьогожоріч 19 вересня бригада газників-спеціалістів завітала до Чортківської школи-інтернату.

Золотаві сонячні промені обласкували дітвору, котра сипонула з шкільних аудиторій на урочисту лінійку, присвячену Дню миру. Й недарма ці дві події поєдналися воедино, адже мир, спокій, благополуччя залежать не лише від зовнішніх факторів, а й від щоденної поведінки кожного з нас. Власне, на цьому сконцентрував увагу школярів опісля урочистостей головний інженер Чортківського управління газової служби Ігор Чепига, котрий акцентував на правилах користування газовими приладами в побуті, розповів про роботу газової служби, продемонстрував обладнання, яке сьогодні використовують спеціалісти господарства. Опісля чого дітлахи

навипередки, з неприхованим завзяттям поспішали посидіти за кермом спеціалізованої обладнаної машини, приміряти засоби індивідуального захисту. У цьому хлопцям та дівчаткам залюбки допомогали представники служби газу на чолі з майстром САВР Федором Калужняком.

А відтак показовість плавно перейшла в русло навчально-пізнавальної вікторини, в якій були задіяні найменші школярі. Адже правила поводження з газовими приладами повинні фундаментуватися в навчально-виховному процесі ще з початкових класів, коли дітвора робить перші кроки до самостійного обслуговування в повсякденному побуті. Ось тут кермування влучно продуманого кожного етапу даного заходу взяла на себе інженер виробничо-технічного відділу Головного підприємства об'єднання ПАТ «Тернопільгаз» Ірина Дунець. Пані Ірина детально розповіла про заходи попередження нещасних випадків, а також про дії запобігання небезпеці при недбалому корист-

туванні газовими приладами. Розповідь супроводжувалася відеороликами, що добре розвивають й зорову пам'ять учнів. Багаторічна практика доводить, що будь-які серйозні речі, вагоме навчання найкраще сприймаються та запам'ятовуються через призму гри. І треба було лишень бачити, як виростав ліс рук малечі при запитаннях-відповідях. Відрадно, що дітвора майже безпомилково вирішувала всі завдання вікторини, запал дитячої активності надавало здорове суперництво однолітків. Кращим із кращих – переможцям було вручено грамоти й символічні подарунки.

Надіємося, та ні – впевнені (!), що кропітка підготовка та проведення подібного роду заходів представників газового господарства виплеснуть лише позитивом і надаватимуть надалі плідні результати мегавідповідальності підрастаючого покоління в будь-яких життєвих ситуаціях.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото автора

Соцзахист інформує

Зміни в законодавстві щодо призначення житлових субсидій

З 1 жовтня поточного року набуває чинності постанова КМУ від 6 серпня ц. р. за № 409 «Про встановлення державних соціальних стандартів у сфері житлово-комунального обслуговування».

Зазначеною постановою затверджено нові соціальні нормативи споживання житлово-комунальних послуг для надання пільг і субсидій, внесено зміни до Положення про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пального побутового палива, затвердженою постановою КМУ від 21 жовтня 1995 р. за № 848, та до постанови КМУ від 27 липня 1998 р. за № 1156 «Про новий розмір витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пального побутового палива у разі надання житлової субсидії».

З 1 жовтня цього року субсидія буде призначатися одному з членів домогосподарства, на якого відкрито особовий рахунок за місцем реєстрації (до змін – лише власнику житлового приміщення).

Субсидія буде розраховуватися виходячи з фактичного розміру загальної опалювальної площі, але не більше встановленої соціальної норми житла. Відтепер комісії, які діють при районних державних адміністраціях, позбавляються права приймати рішення про надання субсидії на збільшену понад норму площу житла.

Істотно змінюється розрахунок відсотка обов'язкового платежу сім'ї, який визначатиметься для кожного домогосподарства індивідуально в залежності від сукупного доходу.

Ключове нововведення – соціальна норма житла для одержувачів субсидій. Зараз в Україні встановлена одна норма загальної житлоплощі і для одержувачів субсидій, і для пільговиків – 21 кв. м на кожного члена

сім'ї, зареєстрованого в будинку або квартирі, та додатково 10,5 кв. м на сім'ю.

Пропонується зберегти цей норматив тільки для пільговиків, а для одержувачів субсидій встановити новий – 13,65 м загальної площі на одну людину і додатково 35,22 кв. м на сім'ю (домоволодіння). Наприклад, для сім'ї з двох осіб, на зміну нині діючій нормі житлоплощі в 52,5 кв. м прийде ліміт в 62,52 кв. м.

Зменшуються ліміти на газ для індивідуального опалення з 11 куб. м газу (Постанова Кабміну від 1 серпня 1996 р. за № 879) на метр опалювальної площі до 7.

Так само скорочуються ліміти і для квартир з централізованим опаленням і газовими плитами: до 31 січня 2017 року тут передбачено 9,8 кубічного метра на особу на місяць, а з 2018 року – до 6 метрів кубічних.

З 2016 року скорочуються і норми для власників квартир з газовими плитами та колонками: пропонується зменшити нормативи – з 23,6 метра кубічного до 18.

Якщо обсяг спожитого газу перевищує граничний рівень, визначений за нормами споживання, споживач оплачує обов'язкову плату і вартість понаднормово спожитого газу.

Отримати консультацію з питань призначення житлових субсидій можна в управлінні соціального захисту населення райдержадміністрації або за телефоном «гарячої лінії» – 2-39-07.

Володимир ЦВЕТКОВ,
начальник управління соціального захисту населення райдержадміністрації

Конкурс

Управління соціального захисту населення районної державної адміністрації оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державного службовця:

– головного спеціаліста відділу праці

– на час перебування основного працівника у відпустці по догляду за дитиною;

– спеціаліста I категорії, діловода відділу автоматизованої системи управління та діловодства.

Умови конкурсу на посаду головного спеціаліста відділу праці:

- громадянство України;
- знання державної мови;
- освіта вища відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра;
- знання комп'ютерної техніки;
- стаж роботи за фахом на державній службі на посаді відповідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах не менше 3 років.

Умови конкурсу на посаду спеціаліста I категорії, діловода відділу автоматизованої системи управління та діловодства:

- громадянство України;
- знання державної мови;
- освіта вища відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, бакалавра;
- знання комп'ютерної техніки;

- без вимог до стажу.
- Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи:
- заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби;
- заповнену особову картку (форма П2-ДС) з відповідними додатками;
- дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
- копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня;
- декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, передбаченою Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;
- копію документа, який посвідчує особу;
- копію військового квитка (для військово-вобов'язаних);
- письмову згоду на обробку персональних даних.

Документи для участі у конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу за адресою: 48500 м. Чортків, вул. Шевченка, 34, II поверх, каб. 5. Додаткові відомості за телефоном 2-12-82.

Служба у справах дітей інформує

Стаємо кандидатами в усиновлювачі

Громадяни України, які бажають усиновити дитину, звертаються з письмовою заявою про взяття їх на облік як кандидатів в усиновлювачі до служби у справах дітей за місцем проживання. Заява може бути написана в присутності працівника служби у справах дітей та засвідчена ним. У разі коли одне з подружжя не може особисто з'явитись до служби у справах дітей для написання заяви, його заяву, засвідчену нотаріально, може подати дружина (чоловік).

До заяви подаються такі документи:

- 1) копія паспорта або іншого документа, що посвідчує особу;
- 2) довідка про заробітну плату за останні шість місяців або копія декларації про доходи за попередній календарний рік, засвідчена органами державної податкової служби;
- 3) копія свідоцтва про шлюб, укладений в органах реєстрації актів цивільного стану, якщо заявники перебувають у шлюбі;
- 4) висновок про стан здоров'я кожно-

го заявника, складений за встановленою формою;

5) засвідчена нотаріально письмова згода другого з подружжя на усиновлення дитини (у разі усиновлення дитини одним з подружжя);

6) довідка про наявність чи відсутність судимості для кожного заявника, видана органами внутрішніх справ за місцем проживання заявника;

7) копія документа, що підтверджує право власності або користування житло-

вим приміщенням.

Копії документів, зазначених у підпунктах 1, 3 і 7, засвідчуються працівником служби у справах дітей, який здійснив приймання документів.

У разі усиновлення дитини одним із подружжя висновок про стан здоров'я та довідка про наявність чи відсутність судимості подаються кожним з подружжя.

Заява вважається поданою, якщо до неї додані усі зазначені документи. Витребування інших документів у заявників не допускається.

Строк дії документів становить один рік з дня їх видачі. Після закінчення строку дії будь-якого з документів його необхідно поновити та долучити до справи кандидатів в усиновлювачі.

Після подання документів служба у справах дітей протягом 10 днів:

- перевіряє документи на відповідність вимогам законодавства;
- проводить бесіду зі заявниками, роз'яснює їм права та обов'язки кандидатів в усиновлювачі, усиновлювачів, правові наслідки усиновлення, порядок здійснення контролю за умовами проживання усиновлених дітей;
- відвідує заявників за місцем їх проживання та складає акт обстеження житлово-побутових умов;
- розглядає питання про можливість заявників бути усиновлювачами та готує відповідний висновок;
- у разі позитивного висновку ставить заявників на облік кандидатів в усиновлювачі та видає їм висновок про можливість бути усиновлювачами.

Василь КОРНАК,
начальник служби у справах дітей РДА

Щиро вітаємо з 50-річним ювілеєм дороженьку, люблячу дружину, матусю, бабусю, найкращу в світі **Оксану Ярославівну ПРИЄМСЬКУ.**

Хай квітує доля у роках прекрасних і приносить радість, ніжність і тепло, Хай у кожній днині світить сонце ясне і дарує тільки мудрість і добро. Нехай здоров'я й сили прибувають, Нехай до серця старість не спішить,

Щасливі Ви – бо люди поважають, Багаті – бо добро в душі дзвенить. Спасибі, матусю, спасибі, бабусю, За те, що теплом зігриваєте нас, За те, що в щасливі і скрутну годину Ми можемо серцем схилитись до Вас. Ми дякуємо Богу, що Ви у нас є, Хай сили, здоров'я Він Вам дає, Пречиста Діва Своєю ласку зсилає, А ангельський хор многа літа співає.

З великою повагою і любов'ю – чоловік Мар'ян, сини Тарас і Віталій, невістки Інна та Тетяна, онучок Владиславчик, святи і вся велика родина.

Правління Чортківського районного споживчого товариства, президія районної профспілкової організації працівників споживчої кооперації та весь колектив працівників райСТ щиро вітають з ювілеєм голови ревізійної комісії **Оксану Ярославівну ПРИЄМСЬКУ.**

Бажаємо Вам міцного здоров'я, хорошого настрою, сімейного достатку, гараздів та достатку. Ваш ювілей – не тільки Ваше свято, Радіють з Вами друзі, рідні теж, А ми бажаємо щастя так багато, Щоб у душі воно не знало меж.

Нехай життя здається добрим дивом і плідні будуть справи та шляхи, Нехай живеться легко і щасливо, Благословенні будьте Богом і людьми.

Золотаваою щедрою осінню завітає 15-й День народження до дорогого синочка, люблячого внука і правнука **Михайла ГЕВКА.**

У далеку Іспанію шлемо найщиріші вітання.

В цей день барвистий і прекрасний вже 15 сповнилось Тобі. Радості, усмішок, щастя і доріг легких у житті!

Любити, вірити, чекати, Купатись в розкошах, красі, Мети своєї досягти й здійснити задуми усі! Нехай Господь Тебе боронить Від невзаємності та зла, Нехай юнацька безтурботність Не сходить із Твого чола. Нехай ніколи не міліє Душі бездонне джерело, Хай в ньому множаться надії і повниться тепло. Хай певні будуть Твої кроки, А небо завжди голубе. Тобі сьогодні – 15 років! Тож з Днем народження Тебе!

З великою любов'ю – мама, тато, бабуся, дідусь, прадідусь і вся родина.

25 вересня відсвяткував свій 30-річний ювілей завідувач клубу с. Коліндяни **Володимир Андрійович БАЛЬОН.**

Добра і радості бажаєм, Здоров'я Вам на всі літа, Хай сонце весело Вам сяє і квітне в серці доброта. Хай світять Вам життєві далі, Хай обминає Вас журба.

Бажаєм Вам на видноколі Блаженства, миру і добра.

З повагою – колеги по роботі.

Благодійництво

Ми з вами

«Організовуючи цей благодійний концерт, ми хотіли підтримати наших військових, котрі зараз перебувають на сході країни і беруть участь у воєнних діях. Працівники культурної галузі нашого району теж представлені в АТО: добровольцем пішов Богдан Вергун, на передовій знаходяться Віталій Ситник, Ігор Ганусяк. Хочемо, щоб усі наші війничортківчани знали, – ми з ними душею, серцем, помислами», – схвилювано пояснювала мету зорганізованого дійства директор будинку культури ім. К.Рубчакової Осипа Овод.

Коли ніжними постапами щедро золотокоса осінь владарює природою, святкують свої Дні народження найрідніші, найдорожчі – синочок **Володимир** (26 вересня – 17-річчя) і донечка **Іринка** (1 жовтня – 15-річчя) **БІЛІНСЬКІ.**

Тож прийміть, наші любі, пригорці найщиріших вітань.

Такий син – це просто диво, Все складається щасливо. Дарує й вітху, і розраду, Міцну опору і пораду. Розумний, чуйний і вродливий, Будь, синку, радісний, щасливий. Успіхів в усьому, дружби і кохання, Нехай здійсняться всі бажання!

Хай щастя сьогодні зорею світить, П'ятнадцять – найкраща пора, Для Тебе – усі найчарівніші квіти, Ласкаві, ніжні і добрі слова. Хай юність й краса Твої процвітають, А доля успіх безцінний несе,

Теплом і любов'ю завжди очі сяють, Й задумане здійсниться все.

Із палкою любов'ю – мама, тато, бабуся Стефа, дідусь Володимир.

Найкращі виконавці, молоді та зрілі таланти Чортківщини, дарували свої пісні тим, хто, не побоявшись випробувань, які для нас приготувала погода того дня, все-таки прийшов на площу Героїв Євромайдану. Юрій та Людмила Майданики, Ігор Коваль, Павло Червінський, Олександр Москальонов, Галина Баліцька, Максим Грицьків, Ірина Павлінська, Віталій Приємський, Назар Бабин, ансамбль «Перевесло», гурт «Периферія», ВІА «Меломани», «Железняки», «Стожари» – усі вони викладалися на повну, щоб зібрати кошти

на потреби військовослужбовців з Чорткова та Чортківського району. Музикант, приватний підприємець Ігор Железняк на благодійній основі надав звукопідсилювальну апаратуру, за що йому та усім, хто долучився до організації доброї справи, дякує пані Овод. На жаль, грошей зібрано небагато: всього 3,5 тисячі грн. Сподіваємося, наступного разу наш щедрий український народ активніше підтримає коштами таку благородну акцію.

Оксана СВИСТУН
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Проца

Вперед під знаком хреста – до перемоги

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Закінчилося духовно-просвітницьке дійство в соборі Петра і Павла нічними чужаньями.

«Святині послані нам для того, щоб наша молодь пронесла цей Хрест не як знак поразки, а упевнення. Тому вперед під зна-

ком Хреста – до перемоги», – благословив вірних у часі прощі єпарх Бучацький.

П'ятниця 19 вересня була багата подіями. Того ж дня, після Святої Літургії владика Дмитро Григорак вручив парафіянам Церкви високі нагороди – медалі та грамоти – від Блаженнішого Святослава «за ревність для Божої слави та добра УГКЦ, стійкість у вірі, безстрашність перед тоталітарною державою і з нагоди 25-річчя виходу УГКЦ з підпілля» сестрам Тетяні Войтович та Маркіяні Городецькій, ЗСПР, Василяну Божегорі, Ользі Фостик, Ользі Сушельницькій, Вірі Попадюк. Опісля у Бучацькій єпархії УГКЦ відбулося відкриття Єпархіального Собору на тему: «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», у якій взяли участь з благословення владика Дмитра духовенство, керівництво району – заступник голови райради Любомир Хруставка та заступник керуючого справами-начальник відділу з гуманітарних питань виконавчого апарату райради Тетяна Яблонь, делеговані миряни з різних частин Бучацької єпархії.

Оксана СВИСТУН

Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА 27 вересня
+6 ... +15

НЕДІЛЯ 28 вересня
+9 ... +15

ПОНЕДІЛОК 29 вересня
+6 ... +17

ВІВТОРОК 30 вересня
+8 ... +18

СЕРЕДА 1 жовтня
+8 ... +14

ЧЕТВЕР 2 жовтня
+5 ... +10

П'ЯТНИЦЯ 3 жовтня
+2 ... +10